своя за ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ ~~когото~~, макар ~~[illegible]~~ бѣхъ ѣ, ~~но трѣбва~~ ~~за~~ [illegible]
(види се, ~~защото~~ давна [illegible] самата ~~ми~~, ~~защото~~ ~~[illegible]~~ [illegible] ѝ
е написалъ ѣ — — ~~[illegible]~~ ѣ. — ~~—~~

(на баба Кира:

— Знаете ли вие пѣсеньта:

„Ватрога се лъжка, лъжка, —
Дор' спомнихме въ Лингъ-Ватанъ?
тя е хубава пѣсень и свършва
така:

инв. № 122
VI т 24 (1)

„Ние бѣхме все ватрога
Все ~~умни~~ обрани, умни хора.
Дум-баба, и дум-баба!
Умни хора, все обрани, —
Съ умътъ ни ~~все~~ по врани.
Дум-да-ба, дум-ба-ба!

архив София
инв. № ~~34~~ 122

Това щеше да бъде сонатата на Разговоритѣ, които азъ написахъ, преди да напиша самитѣ тѣхъ. Тази слава тѣя, когато се има предвидъ вътре, а предъ очи — нищо! Но, нека цена назаренъ ~~[illegible]~~ многоточия отъ г. М. Георгиева и да скъсотя цѣлъ разговоръ......